



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1312/2020
25.11.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела ситно дело крађе, утаје и преваре из члана 210. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног адв. Биљане Дуњић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Куршумлији К 179/19 од 04.08.2020. године и Вишег суда у Прокупљу Кж1 121/20 од 13.10.2020. године, у седници већа одржаној дана 25.11.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА адв. Биљане Дуњић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Куршумлији К 179/19 од 04.08.2020. године и Вишег суда у Прокупљу Кж1 121/20 од 13.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Куршумлији К 179/19 од 04.08.2020. године окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела ситно дело крађе, утаје и преваре из члана 210. став 1. Кривичног законика и осуђен је на новчану казну у одређеном износу од 30.000,00 (тридесетхиљада) динара коју ће платити у року од три месеца од правноснажности пресуде, а уколико је не плати у одређеном року, иста ће бити замењена казном затвора тако што ће се за сваких започетих а неплаћених 1.000,00 динара одредити један дан затвора. Истом пресудом окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка и судског паушала у износима наведеним у пресуди.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Кж1 121/20 од 13.10.2020. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног и наведена првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА адв. Биљана Дуњић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези са чланом 439. тачка 1) ЗКП с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев,

укине у целости нижестепене пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости доставио Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд је одржао седницу већа без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), на којој је размотрио списе предмета са пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Указујући на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче да дело за које је окривљени оглашен кривим није кривично дело будући да се у конкретном случају ради о покушају кривичног дела ситно дело крађе, утаје и преваре из члана 210. став 1. КЗ који није кажњив, наводећи да државина оштећене на предметима дела није прекинута ни једног тренутка.

Истакнути наводи захтева за заштиту законитости, по оцени Врховног касационог суда не могу се прихватити као основани, а из следећих разлога:

Кривично дело крађа из члана 203. став 1. КЗ врши онај ко туђу покретну ствар одузме другом у намери да њеним присвајањем себи или другом прибави противправну имовинску корист. Одредбом члана 210. КЗ прописано је ситно дело крађе, утаје и преваре и одређено да ће се онај ко изврши ситну крађу казнити новчаном казном или затвором до шест месеци те да се, у складу са одредбом члана 210. став 2. КЗ, крађа сматра ситном ако вредност одузете ствари не прелази износ од пет хиљада динара а учинилац је ишао за тим да прибави малу имовинску корист.

Одредбом члана 30. КЗ одређено је да ко са умишљајем започне извршење кривичног дела, али га не доврши, казниће се покушај кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора од пет година или тежа казна а за покушај другог кривичног дела само кад закон изричито прописује кажњавање и за покушај.

Из изреке првостепене пресуде и описа радње извршења кривичног дела за које је окривљени АА оглашен кривим и осуђен произилази да је овај окривљени критичном приликом, „у стању урачунљивости и са умишљајем, одузео туђе покретне ствари у намери да себи прибави малу имовинску корист на тај начин што је из државне шуме којом газдује ШГ „Топлица“ одузео 6 изваљених букових стабала, у количини од 3,51 м³, и исте утоварио на своју тракторку приколицу, а чија вредност одузетог дрвета износи 3.587,22 динара ...“ и тиме, и по ставу Врховног касационог суда, извршио кривично дело ситно дело крађе, утаје и преваре из члана 210. став 1. КЗ у свом свршеном облику а не покушају.

Наиме, кривично дело крађе (које стоји у основи кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим и осуђен), по дугогодишњем и неспорном ставу судске праксе, свршено је одузимањем туђе покретне ствари када је ствар из државине дотадашњег држаоца прешла у државину извршиоца кривичног дела, односно, када је дошло до прекида власти над ствари дотадашњег притежаоца и заснивања сопствене власти, при чему није неопходно да је одузета ствар и однета са места на коме се дотада налазила. Да ли је дело свршено или је остало у покушају је фактичко питање које суд процењује у сваком конкретном случају, па имајући у виду да из изреке и чињеничног стања утврђеног у правноснажној пресуди произилази да је окривљени ствари (дрво) одузео на начин да је изваљена стабла извукао из шуме до пута где их је тестером прекратио и утоварио у своју тракторску приколицу, нема сумње да је тиме остварио потпуну сопствену власт над ствари те се и дело показује као свршено.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона ,из члана 439. тачка 1) ЗКП, у вези са чланом 210. став 1. и у вези са чланом 30. КЗ Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев одбио као неоснован и одлучио као у изреци пресуде.

Са свега изложеног, донета је одлука као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник,
Весна Зарић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

**Председник већа-судија,
Невенка Важић,с.р.**